

SELMECZBÁNYAI HIRADÓ

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SELMEC-BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS HIVATALOS ÉRTESITŐJE.

Egy évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések megállapodás szerint számítanak.

Nyitlter dUa soronként 20 fillér.

Felétés szerkesztő és lapfajladonos:

KUTI ISTVÁN.

Az expediciót s hirdetésekkel illető reklamációk a lapkezelő

Joerges Ágost özvegye és fia

céghez intézendők, hova az összes pénzküldemények is küldendők

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A magyar városok jövője.

Mennyi történelmi nevezetességű tradíciót; mennyi szerzett privilégiumokat és különleges jogokat, mennyi fölöttébb érdekes, immáron csak történeti becseslő bíró intézményeket takar, hamu leple alatt, a magyar városok nagy multja.

Hogy az ipar, kereskedelem, művészet, magasabb kultúra hajdanán csak és városokban tanyázott honunkban, azt talán bizonyíthatunk nem is kell. De hogy az új Magyarország ébredése óta e fontos, sőt legfontosabb tényezői államéletünknek a városok bizonyos elhanyagolásban, sőt ősi jogok megfosztásának keserű sorsában részesültek, ez is bizonyos.

Szóltatun túrték ezt el és a hazafias érzelem és remény hatalmas törzséből sarjadzott ki azon megnyugvás, azon, lehetne mondani, rezignáció, a mellyel ezen egykor majdnem köztársasági szabadságokkal bíró városok, türelemmel és belenyugvással vették az újabb törvényhozásnak azon intézkedéseit, a melyekkel önkormányzati jogaik, régi autonómiájuk mindjobban meg lett nyírálva.

Belátták, hogy új éra következik; be-

látták, hogy e hatalmas kor szelleménél régi jogi bástyáik közé magukat többé el nem sáncolhatják; belátták, hogy az új Magyarország haladása és a magyar állameszme erősbödése megkívánja, hogy ősi királyi privilégiumok adta jogaikról a közös haza érdekében lemondjanak: ámde biztak abban, hogy a lemondást az államhatalom meg fogja tudni mérlegelni és beosilni és fejlődésüket nem megakasztani, hanem határozatosan előmozdítani fogja.

De mi történt?!

Jó része az állami adminisztrációnak a városok terhére lett szorítva, olyan része az állami közigazgatásnak, a melyhez voltaképen — ha már egyszer kivetköztették régi autonóm karakteréből a várost — semmi köze sem volna.

Éveken át túrték és túrik most is — banalisan mondva muszájól — a városok ezt.

Felesleges felhoznom, hogy a kiadások, a terhek legnagyobb részét pedig éppen ezen állami adminisztráció okozza.

Vegyük csak például a közbiztonságot, a melyről minden modern jogállam feltétlenül maga tartozik gondoskodni. Ennek az intézménynek, tehát a rendőrségnek évi költsége nálunk Selmezbányán körülbelül

40000 korona; vegyük a közegészség ügyet, a katonai, az adó, az árvaszéki, népnevelési stb. stb. ügyet, milyen horrend költségek kerülnek ez! — És mind ezt a város sajátjából tartozik fedezni. — Segélyt az államtól erre nem kap.

Hát ez továbbra túrheteretlen és tartahatalan állapot!

Nem fér ez össze semmi nagyobb szabású nemzeti politikai irányzattal sem; mert hogy ily módon tönkre tegyék országunknak nemzeti és kulturális legfőbb tényezőit, ez annyit jelentene, mint maguk alatt vágni a fát.

Belátta ezt már több vezető állam és kormány férfi is, de elhatározó lépést nem tett eddig egyike sem; mert kormányzóságának rövid ideje miatt nem tehetett vagy nem merete megholygatni, a persze kényelmes, ől de mily káros régi rendet.

Szél Kálmán volt miniszterelnök is több ízben hangoztatta, hogy a magyar városok érdekében okfelelül kell tenni valamit, és ő ezt a valamit meg is fogja tenni.

Sajnos, nem jutott hozzá.

Most az erősekül Tisza István miniszterelnök, szintén áthatva e kérdés fontosságá-

A lengyel.

Írta: Kemechey Jenő

(A napokban elhunyt kitünő író hagyatékából.)

— Egyik új alak!

Az asszonyok reggeli öltönyükben, leeresztett hajjal, összedugták fejüket, s ugy suttogták az új alaknál, aki a köszvényes öreg urak s halvány arcu, meg-meg biccenő ifjak közül kivált mindenképpen. Csinos szál ember. Elegáns megjelölést, erővel teljes és egészséges. Csupán a szemében lobog valami tétveg láng s a kezével tesz néma, szokatlan, reszkető mozdulatot, amit a tufeszített idegesség jelölül szokás betudni.

— Ugyan, mi kurája lehet? — kérdi az egyik, igen parányi, de a stájer hidegvizgyógyintézet vendégeinek legelavenőbb asszonykaja.

— Kétségtelenül bedörzsölést kap és Kneippol.

— Dehogy. Paeskojájék és strahl-tiszt kap. Csak a fin de sieale betege: ideges.

— Három asszony nem tudott meggyezésre jutni ama kérdés fölött: minémü kurát is kap voltaképpen az új alak, aki fölöttébb kezdette érdekelni az egyhangu életbe s a köszvényes, eszuzos öreg urak lamentációiba beleant asszonykajakat.

A barna, s nagyon parányi asszony ezt az indítványt tette:

— Kérdezzük meg.

S ebben a pillanatban ahhoz, a már korántsem szokatlan ismerkedési módhoz folyamodott, hogy a lecsukott, sárgacsisok napernyőjét épp akkor és ugy nyitotta ki, hogy az új alak egyszerre alája kerül.

A kölesönös pardonnal megtörtént az ismerkedés.

Kazimir Wiskindiewitz a neve és »Gutbesitzer aus Krakau«. Tehát lengyel. Európa gyászfatyolós, csöndes borongásba, honi i fájdalomba merült, legérdekesebb nemzetének a tagja.

Ez okul szolgált a három magyar asszony-nak, akik ketteje különben is özeveg volt, hogy az új alakot hamarosan hozzácsatolják a gárdájukhoz. Pár nap alatt a tétveg láng kialudt a Wiskindiewitz Kazimir kék szeméből, amelyek a csöndes reménykedésnek derüje borult el. Ideges, reszkető gesztusai is elmaradtak.

Boldogan sétált az asszonyokkal. Könnyen kötött ismeretségeket. Vállalkozott minden kirándulásra. Behelzolg bariton hangjával szivesen kísérte a babalányok akadozó zongora játékát is; és az összes női asztaltársait elhalmozta virággal.

Kéjes örömmel szaladozott kor hajnalonkint a harmatos fűben. Kneippolt rendületlenül s estére váló délutánonkint betanulta szorgalmasan a lawntennist. Nem tudta még eléggé nyugodtan kezelni a huros ütőt; de egy-egy magasan adott labdával már megkísérelte a hegyes szegű, angolos visszauttést.

Egy hétre már valami pajzán, gyermekesen bohóskodó öröm tört ki belőle.

— Ez az ember sokat feledett most, — jegyezte meg egy tapasztalt öreg ur — 33—35 éves uriember nem tobzodik így a suhanc örömkömben, ha szenvedéssel teli szomorúságok nem állanak a háta mögött.

Az új alak pedig tobzodott tovább az örömkömben. Kitünő jó kedve, habzó, derült lelkület felvidította az egész fűrdőt. Az orvos hálásan szorongatta kezeit; és a szakácsnő istenitette, mert a mióta a Wiskindiewitz jó kedve ragadóssá lett, semmi panasz a konyhára.

Az erdőkből, a moha nélkül való fenyők alól, vidám zsongásban, kacaj, taps, szaladozás zaja hangzott le a »Curszalonhoz«. Wiskindiewitz fölfedezett egy új forrást, egy kihajló sziklarom tövében, a melynek vize egy boroka bozóttal fűdött, hamarosan meg is mérhető mélyedésbe zuhogott le.

tól és óriási horderejétől, miskolci program beszédjében, a sok között, ezeket mondotta:

»A kormány különös figyelmet fordít a városi élet fejlesztésére, tudatával bír azon különös fontosságának, mellyel épp minálunk, Magyarországon, a vidéki nagyobb városok, mint az anyagi erőnek és a nemzeti irányu magyar kulturának gócpontjai bírnak a nemzeti politika szempontjából.« Továbbá megint ezt: »Óriási összeg az, a melyet a városok tanügyi, iskolai és kulturális célokra fordítanak.« Azután: »A városi polgárság a legelőbb helyen óriási pótdóterhek alatt nyög.« Azután meg: »A kormány egyik sürögősen megoldandó feladatának tartja a közbiztonsági kiadásoknak államosítását.« — Továbbá ezt mondja: »egy másik, nagyon nagy gondot és figyelmet érdemlő körülmény az is, hogy városaink nagy részében, különösen éppen a régi és a fényesebb multtal bíró városokban a többi ősi polgárság jelentékeny része a kisiparosok osztályához tartozik. Már pedig egyik legfontosabb és legnehezebb problémát képezi a kisipar viszonyainak olyatén berendezése, hogy ez betudjon illeszkedni a modern gazdasági életbe, hogy az megtudjon állani azzal a versenysel szemben is, a melyet a nagyipar a kisiparnak mindentűl a világon teremt stb. stb.«

Gyönyörű, tartalmas és a városokra nézve roppant biztató szavak ezek. — ámdo egyelőre csak *szavak*.

Nem kételkedünk ugyan egy pillanatig sem abban, hogy Tisza István a komoly gondolkozó, az erős kezű politikus a városi élet jövőjére nézve oly nagy horderejű programját — ha a kormányrudon marad, ami most már kérdéses — meg fogja valósítani, de eszembe jut ennél mégis egy adomászerti történet, amelyet még gyermekkoromban hallottam híres hegedű művésziinktől, Reményi Edétől.

Ő mesélte, hogy mikor a szabadságharc után emigrált, édes anyja az öreg Reményinél elment Bécsbe Ó Felsőséghez legmagasabb audienciára és kérte gyermekének, a híres hegedű virtuoznak, Reményi Edének megkegyelmezését; hogy visszatérhessen hazájába. — Ó Felsőség jószágon megígérte ezt és az öreg asszony fávózott,

Mikor a bokrot eltávolították és az új alak lekiáltott a mélységbe: nyolceszoros vízhang válaszolt a felső udalatos, zörgő hangon. Az asszonyi énekszó és kacajt úgy kiforgatta, eredeti mivoltából a mélység visszaverése, hogy csupa mulatság volt hallgatni.

Ezt a forrást azután a fürdőtulajdonos elnevezte »Kazimir forrás«-nak, ami nagy kiténtetés-számba veendő.

II.

Wiskindewitz Kazimir az alkonyati órákban együtt sétált az egyik özvegy asszonykával, a völgybe sippelt, rablóvár romjai felé.

A kis özvegyből, a kinek élénksége idáig határt nem ismert, fölöttébb komoly asszony vált ezidő alatt. Szokatlannal szaporázta lépteit Kazimir mellett, aki lehajlott hozzá és úgy dudogtatott neki valamely ismeretlen dallam, hájos kis lengyel románcot, a megnyilatkozott első szerelemről, amely nem éget, nem lángol, de peryédt, üszköt sem dob a levegőbe, hanem melengető, szelid fényvel sugározza be az egész életet.

A romantikus idők mohos omladékai alatt gyöngöden meg fogta a kicsi asszony kezét és úgy beszélt hozzá őszinte, igaz érzéssel:

— Hát ennek a váromladéknak a me-

de a kijáró ajtónál még megállott és vissza fordulva aggodult szemeket vetett a pompás kedély hangulatban lévő királyunkra és felemelve mutató ujját ezt mondá: »aber Majestät, *wort halten!*« Ez a királynak annyira tetszett, hogy nyomban megkegyelmezett Reményi Edének és ő haza jöhetett.

Hát mi kegyelmet nem kérünk, de kérjük magyar parlamentünket, hogy térjen végre valahára a rendes munka útjára és városaink, de különösen ami sokat szenvedő városunk érdekében kérjüka kormányelnököt.

„Aber — Kegyelmes uram — *wort halten!*“

Sz. R. E.

Képviselő választás.

Minden igazolom, minden harc nélkül folyt le e hó 26-án városunkban a képviselő választás. Jelöltje az egyesült szabadalvú pártnak Heinec Hugó volt, s a pesti szociáldemokraták jelöltje Lakatos László. Ez utóbbit azonban nem talált tíz pártívet, akik jelölték volna. Innen látszik, hogy azok az eszmék, amelyeket ő hirdetett itt a mult heten, termékeny talajra itt nem találtak. Ismerve polgárságunkk és munkásnépünknek vallásosságát, hazafias érzését, bátran állíthatjuk, hogy a vallást, hazát nem ismerő párt itt mindig idegen marad.

Csütörtökön reggel 8 órakor mintegy kétszázötven — háromszáz választó gyűlt össze a választás színhelyén a Városi Vigadóban, ahol a választást vezető bizottság is ott volt. Pont nyolc órakor Jezsovits Károly választási elnök megkezdte a választási eljárást s a jelölésre egy fél órai határidőt tűzött ki. A fél óra elteltével csak Heinec Hugó volt képviselő jelöltet s így Jezsovits Károly választási elnök Heinec Hugót egyhangulag megválasztott képviselőnek jelentette ki.

Mintegy száztagu küldöttség ment zenével s a képviselő életelésével Heinec Hugó lakására, hol Báln Elemér pártelnök üdvözölte őt mint Selmecebánya város megválasztott képviselőjét s meghívta a választók közé a mandátum átvételére. A vigadó nagytérben szünni nem akaró éljenzéssel fogadták az újonnan megválasztott képviselőt, kinek Jezsovits Károly választási elnök tartalmas beszéd kíséretében adta át Sel-

seje, hogy egy vad martalócnak, aki nem kimélt senkit, semmit, akinek útját vér és üszök jelölte, egy alkalommal utjába akadt egy olyan szöke Gretchen, a minő a Faust-diák lelkét babonázta meg. A rablóvezér ölbe kapta a halálra íjedt babaleányt, s ide ragadta ebbe a várba. Gretchenből oltárkép, a rablóból kolostor és a rablóvezérből az egész völgynek jószág atyja lett. Mig egyszer az oltárkép elkezdett mosolyogni egy másik ifjura s a holdvilágos estnek acélkékes szürkülete egymás keblén találta őket. A jószág atyából erre kiltört a vadás, a martalóc örült dűhe, amely őlt, gyilkolt, rombolt, a mig az erős várból omladékok s a kertü virágagyakból sirhalimok nem lettek.

A kicsi asszony kérdően emelte karunkulus szemét a mesélőre.

— Biz ez romantikus történetke nagyságos asszonyom: de a hegyek lakói igaznak tartják. Manapság az ilyen már nem esik meg. A rablólovagok helyét a vadorzők foglalták el. Ilyen fajta vadorző vagyok én is, aki nem rablók, nem orzok; de inkább térdre ereszkedem és úgy kérem, ugy csökölöm az ön puha kezeit, édes kis Gretchenem.

Sem a mesének, sem a térdreborulának nem lehetett ellentálaní. A kicsi asszonyka gyöngye kíséretet tett, hogy visszavonja kezeit és

mecebánya város választó polgárainak megbízó levelét.

A nagy hatást tett és lelkes éljenzéssel fogadott beszéd után Heinec Hugó képviselő köszönte meg a bizalmat a következőkkel.

A mandátum a melyet most másod ízben veszek át tiszteit barátomtól a választási elnök úrtól, a legnagyobb kitüntetés a mit önök tiszteit polgártársaim nekem adhattak. Becsét fokozza megválasztatásom egyhangy volta a mit annak jelölül vehetek, hogy bányász testvéreim elfogadták három évvel ezelőt feljűk nyújtott baráti jobbotam.

A bizalomért hálás szívvel monok köszönetet tiszteit polgártársaimnak. Köszönetet neked választási elnök uram és a választási bizottság tagjainak, köszönetet pártom szeretve tiszteit elnökének és a pártbizottság minden tagjának buzgó és szives fáradozásaikért.

Nagyon becses nekem, nagy kitüntetés reám nézve ez a mandátum, de egyben súlyos kötelességekkel és nagy felelősséggel nehezedik vállaimra. Mert nehéz idöket élünk minden tekintetben, nehéz idöket főleg itt Selmecebánán. Közéletünk láthatára vészterhes felhőtől sötétlik. Parlamentünkben kitűnt a politikai anarchia. Lerántva minden tekintély a legtisztább szándék is félre magyarázza. A hypokrisis uralkodik. Nem tűnnek erőszakot kiálják azok, akiknek kenyere az erőszakokodás. »Alkotmányunk veszélyben« ezzel izgatják az országot, a kik alkotmányunk legbecesebb szervények a parlamentnek életgyökérét pusztítják.

»Veszélyben a szabadság« mondják azok a kik a szabadsággal élni nem tudnak, csak viszka élni akarnak. Azt hirdeti a függetlenségi párt, hogy esödtöt a mondott Deák Ferenc alkotása a kiegyezés, pedig a kiegyezés alapján követelte és el is érte, meg pedig magát a függetlenségi pártot is meglepő mértékben a magyar jogok érvényesülését az Ausztriával közös ügyekben.

Nem veszik figyelembe, hogy ránk nézve csak előnyös lehet az az államszövetség amely hazánk közjogi és belkormányzati önállóságának megóvásával nekünk szövetséges társunkal egyenlő jogokat biztosít. Nem gondolják meg, hogy egy államszövetség alapjának megbontása a legkésebb viszonyok között is veszélyes, főleg nálunk veszélyes tekintettel a Lajtán innen és tul mozgolódó nemzetiségek öntűkeisére.

Es nem látják azokat a tüneteket, amelyek szerint Oroszország a forradalom előtt áll,

elfördította arcát, a melyen csöndesen végig csordult két könnyecsepp.

III.

Mélázó, csöndes estvére vált az alkonyat.

Zene után még néhány negyedóráig el sétálgatott a fűrdőközönség a holdvilágtól besugárzott parkban.

A szél elűt. Eryhűletet nyújtó levegőből kierzett a fenyők, a vadvirágok illata. Gyöngye szele teregette, déldelettel a suhanó szárnyveréssel a természet illatát.

A pavillonok ablakai sorra kinyíltak s felhúzták a zöld zsulakut.

Kazimir barátunk is hazatért s nyitott ablakok mellett éretem almodozott a jövendőről, az új életnek reászakadó boldogságáról.

Nem fog emlékezni a multjából semmire. A mai naptól fogva kezd élni s viszi majd az asszonykát a természet szűz ölére, a rengetegbe, ahol csak őök lesznek és a boldogság. Megpróbálta megrajzolni emlékül a parányi asszony arcát, most jól s megkésztieni a jövendő élet tervét.

Ennél a pontnál arra a gondolatra jutott, hogy a tertszertűs és boldogságban mit sem ér. Sem az apró gyöngödségek, sem a meglepetés szerű örömmökkel nem ér föl az előre készítésnek becsülő sikere.

mink pedig ennek következtében közel álltunk a nagy keleti kérdéshez, amikor úgy-e jó lesz a monarchia nagyhatalmu erejére támaszkodni magyar érdekekkel.

És ebben a kritikus nemzetközi helyzetben, amikor nagy világeseményekre kellene előkészülnünk és minden erőnket összeszednünk, a szövetség ellenzék megengedhetőknek találja, hogy egy jelentéktelen hásszabály kérdés miatt csizavokás dulja fel a az ország nyugalmát és tarsa lekötve a kormány, a parlament, a nemzet erejét és aktióképességét.

Mondanom sem kell tisztelt uraim, hogy nem helyeselhetem ezt az oklatan hevítlékenységet, ezt a rövidlátó magyar politikázást.

Az országgүйülés tekintélye és munkaképessége mielőbb helyre állítandó békés módon ha lehet, erőlesen ha kell.

Az én hásszabályom az önzetlen honszeretet, hazám és szülővárosom érdekeinek lelkiismeretes mérlegelése és fölmutatható előmozdítása.

Erre törekszem, ebben kérem támogatásukat.

Az egyre gyűlő választók nagy tömege többször helyesléssel szakította meg a képviselő beszédjét s végül hosszan, lelkesen éljenzte.

Baán Elemér pártelnök szólott még s ezután a választók nagy része helyet foglalt az asztaloknál s lelkes hangulatban a délutáni órákig együtt volt.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Esküvő.** Mult vasárnap délután ment vége *Széli és Alice Pollák Sándor* közt létesült egyházi esketés. Az esketést Welwárd Jakab rabbi-helyettes végezte vallásos és hazafias szellemű áthatott lendülettel beszéd kíséretében, az éneki részt Eckstein Dezso főkántor adta elő. Jól szervezett énekkara kísérete mellett.

— **Uj óvónő.** A bélabányai óvónőt Wankovits Klárát a törvényhatósági bizottságnak a havi közgyűlése hodrusbányai óvónővé választván meg, a megíreseedt bélabányai óvónői állás betöltésével a város polgármesterét bízta meg. A polgármester ez állásra a bélabányai óvó felügyelő bizottságának egyhangú ajánlatára Bulla Erzsébet okleveles óvónőt, Bulla András polgármesterünk leányát nevezte ki. Az új óvónő állását már február 1-én elfoglalja.

— **Uj évi üdvözetek megváltása.** Az új

évi üdvözetek megváltása című adakozók névsorát *folylatolag* adjuk a következőkben: M. kir. bányajáratóság tisztikara 49 K 90 f; *Bélabányáról:* Hidvégyi Árpád 2 K, Gászó Mihály 1 K, Szametz Samuné 60 f, N. N. 20 f, Zatyko Pál 28 f, N. N. 30 f, Schmidt Margit 1 K, Schmidt Mihályné, Szlopovszky Gyula 40—40 f, Vallasek Géza 1 K, Vankovits Klára 30 f, Thonhauser Antal, Goldfusz Mihály 1—1 K, Stefánék János 30 f, Ballon István 1 K; *Rovnártól:* rovnai általános temetkezési és segélyező egyesület 50 K, Groszman Ignác 50 f, Pasztierik Ignác 1 K, Kniebügl József 20 f, Pokorni János, N. N. és Varnszky Károly 10—10 f, Eichel József 30 f, X. Y. 10 f, Szép Gáborné, Bözer Károly, Ivanovics János 1—1 K, Májerszky Mária 20 f, Makovinsky József 30 f, N. N. 60 f, dr. Fallér Gusztávné 1 K, Köglér Ignác 20 f, Veisz Etel, Makovinsky Mihály 40—40 f, Somogyi Géza 60 f, Árkossi Béláné 80 f, Istvánik Mihály 40 f, Istvánik Milli 20 f, Istvánik Mária 10 f, Valter Mária 40 f, Rimbas Vikta 1 K; *Hodrusbányáról:* Hain Ferenc, Bálent Dániel, N. N., K. F. 2—2 K; *Steffultól:* Hlavathy József, Veinstein Adolf, Immerblum, Krukovszky Ferenc, Platzer Samu, Gerő Gyula Baliga Aurelén, Hamrák Ferencné 1—1 K; *M. kir. dohánnyár tisztikara:* Adamec Emil 5 K, Krepelka György 2 K és Dubrauszky 1 K. Összesen befolyt az egész város területén 376 K 93 f, mely összeg kiadott a rendőrfőkapitánynak a szegényiskolák gyermekek felruházására az 1905. évre.

— **Fáklyás menet.** A m. kir. bányász és erdész főiskola ifjúsága e hó 26-án este abból az alkalomból, hogy Herrmann Miksa bányatanácsos, főiskolai tanár befejezte előadásait, népszerű s általánosan kedvelt tanárjának tiszteletére fáklyászenét adott. A főiskola ifjúsága a Szentháromszék téren gyülekezett s innen a Kossuth néma hangjai mellett csaknem háromszáz főnyi tömegben vonult szeretett tanárának lakása elé. . . . Az ifjúság nevében Dr. Mihalovits János bányajogász intézett tüzes, érzéstől áthatott beszédet. Tolmácsolta az ifjúságunk kedves tanárja iránti határtalan ragaszkodását, bámullattal teljes rajongását, melyet ezen a napon érez különösképpen át, amikor az egész ország megszólal csak Selmecebányán van halotti csend, néma megalkuvás. Továbbá szép szavakban emlékezett meg arról, hogy egyedül Herrmann Miksa olt az, aki meggyőződésének nyíltan, férfiasan kifejezést adott, akkor, amikor az nem evezett meg a többség véleményével. . . . Herrmann Miksa megilletődvé

válaszolt az ifjúság szóhozának beszédére. Látsszont rajta, hogy melyké meghatotta az ifjúság ragaszkodásának eme hirteleni, nagyszerű megnyilatkozása. Leikes szaviban körülbelül azt mondta: annak hogy Selmecebánya olyan csöndes, néma a selmeci speciális viszonyokban rejlik az oka, melyet ő fájdalommal belát, de hogy míg sem olyan szomoruk itt a viszonyok, bizonyossága annak az, hogy a város disze, virága a főiskola ifjúsága hallatja szavát akkor, amikor országsszerte a nemzet akarata érvényesül s ennek a nagy nemzeti küzdelemnek az ifjúság közül lesznek majd a bajnokok. Végül az ifjúság határtalan lelkesedéssel dörögte utána: éljen Apponyi, Andrássy, Kossuth! . . . Az ifjúság ezután a honvéd szobornál énekelte a hymnust s Herrmann Miksát s a nemzeti ellenállásnak a forumon küzdő bajnokait éltette szótosszól. . . .

— **A kereskedelmi és iparkamara 1905. évi január hó 31-én délután 3 órakor tartja a havi közös ülését Besztercebányán.** Az ülés napirendje a következő: Elnöki jelentés. Titkári jelentés az ügyfoglalomról, Kereskedelemügyi Miniszter rendelete, melylyel a kamara véleményét a szabaddalmi törvényjavaslatra vonatkozólag bekívánja. Ugyanazon Miniszter leirata, melylyel Barsvármegyének Aranyos-Maróthot illetőleg alkotott, idegen iparosoknak hetivásár látogathatóságát megengedő szabályrendeletre vonatkozólag a kamara véleményét bekívánja. Ugyanazon Miniszter véleményezés végett leküldi Korpona r. t. város vásárrendtartási szabályrendeletét. Észéki kamara átirta, a vasuti szállításnál észlelt hiányokra vonatkozólag. Brassói kamara közli az útleveletgyőről szóló 1903: VI. t.-cz. végrehajtása tárgyában kiadott 70000/904. számú belügyminiszteri rendelkezésnek a határszéli forgalomra szerelmes rendelkezéseinek megváltoztatása iránt intézett felterjesztést. Pozsonyi kamara közli a kereskedőknek és iparosoknak az adókievő bizottságokba való kinevezése iránt intézett felterjesztését. A pozsonyi kereskedelmi és iparkamarának átirta, melylyel a m. kir. államvasutat igazgatási szervezeteinek küszöbön álló módosítása alkalmával a kamarák meghallgatása iránt intézett felterjesztését közli. Hontvármegye alispánja véleményezés végett átküldi Szalka községnek újabb vásár napok engedélyezése iránt beadott kérelmét. Az iparosostálnynak előterjesztés, némely megyei és városi építési szabályrendelet módosítása iránt. A meghívó kibocsátása után esetleg beérkező sürgős ügyek tárgyalása.

Beléfáradt, ledült a kanapén és zsebkendőjével eltakarta arcát. Még mindig érezte a heliotrop intenzív illatát. Főlugrott, a zsebkendőt rongyokba tépve kidobta az ablakon és egy tisztát vett elő.

— Ez nem lehet az én feleségem. Hiszen tudom, emlékezem rája: a saját kezemmel öltem meg. Hanem ez az illat, az rá vall. Emlékez-nem kell, hasztalanul védekezem a fejembe, szívembe, vérembe tolakodó emlékek ellen.

Főlszaggatta újból az ablakokat. Hadj jön-jön be a friss légáramlat.

Kitekintett a csillagos éjszakába. A villák ablakai még kivétel nélkül fényesek voltak. A fent az ablakra kikönyökölten lehajította fejét, a földszinti lakásból nézett heliotrop illata egyszerre megkábította az egész valóját.

Vissza tántorgott a szoba közepére. Belátta, hogy sem a heliotrop, sem a főlshabudó emlékei ellen nem lehet védekezni.

Az illat terjengett az emlékei az egész tragikus múltját kidomborította.

Menekülnie kellett a zsarnok hatalom elől.

Mint egy üzőt vad, futott országról-országra. Egyszer megállította egy édes illat, s felé fordult egy bájos arc. Olyan volt, mint egy juniusi hajnal: fényes, ragyogó és tünde. Reá mosolygott.

Rabja lett a szemeinek a csókjainak, a ruháinak, csipkéinek s különösen a kábító heliotropjának. Tudta, hogy orosz leány volt. Mindegy. Elvette. Alázatos szolgálja lett, aki térdeit csókolgatta. Tizenhét éves hűgának is futnia kellett Lengyel honból utána. Hozzá menekült.

És ő, a feleségem, oh, fetelem a saját gonosz kezeivel vezette az erkölcsi halál meredélyére a hűgomat. — sutlogta, — s hogy valamiképp vissza ne rettenjen, maga taszította bele. És tudott ezen kacagni! Becsületés ember nem tehetett mást, minthogy a vértén ejtett gyalázat megbosszulására gondolt. De ő elkábított az ő illatos hajával, forró csókjaival. És én vártam, vártam a bosszuvál tettehetlenül, gyáván, a mig a gyalázatot réam, magamra is nem terítette. Lerogyott a kanapéra s ilyezekett másra gondolni. De lehetlen volt nem látnia azt a pezsgős üveget, amelylyel főlugyult lánlgoló dűhében feleiséget halántékon ütötte.

Az asszony meghalt. Az esküdszék Kazimirt főlmentette. De mi haszna, ha a véreskép elől nem tud menekülni, ha még itt az erdők mélyén, a fenyők természetes, nehéz illatába is belepárolg az a kábító szag, amely miatt aszszonyt üt.

Idegessége urrá lett főlötte. Hatalmába kerítette. Lerohant a lépcsőkön azzal a vad elhatá-

Nincs is nagyobb bölcsesség, mint hagyni mindent a természetre. A kő, a víz, a virág, a levél, a völgy és meredekség, a selyemfűvű rét és a kopasz sziklacsuc, a bogarak s az éneklő madárvilág, a szürkület, s a borongás, a levegő és a napáragzás: ezek az igaz tények, ezek a boldogságot nyújtók.

És amint ebbe a keretbe beállította a maga szép asszonykáját, idáig soha nem érzett üdvösséget szállott a szívére. Kinyújtózkodott, szemeit behunyta s várta, hogy leereszkedik hozzája a széles világos ég.

Egyszer csak hirtelen, megrémülten, az idegesség összehangzóságával felugrott s elküldte magát:

Lehetetlen! Ez az ő ruhájának, ez az ő csipkéjének heliotrop illata. Más senki nem használja ezt a bódító illatot ebben az ingerlő érzéket főllázító összetételben. Ez az én feleségem.

És elkezdett magában beszélni s a kis szobácskát váltakozóan rövid és elnyújtott, meg-meg rokkánó léptekkel mérte végig. Az ablakhoz futott, gyorsan becsukta. A heliotrop illat azonban ott maradt, ott terjengett a szobában. Erőszakosan szaggatta föl az ablakokat s egy fölkapott törökűzővel elkezdett hadonázni: hátha ez kiviszi ezt az átkozott illatot.

— **Pál napja.** Mult hét szerda napján ünnepelet Podhragay Pál prépost városunknak közseretében álló plébánosa névünnepe. Számosan keresték fel jókívánataikkal a derek főpapot testületük és egyesek. Így testületileg üdvözölték a r. kath. főegylet, a román leányiskola tanítónéi, a városi tanács, a r. kath. tanítótestület és igen sokan még számos tisztelői közül. Este gazdag névnapai lakomára volt az ünnepelt főpap vendég-szerető házában melyen Spitzkó Lajos Budapesti-vidéki tankerületi főigazgató is részvett, aki a gimnázium kiegészítése érdekében időzött városunkban.

Boleman István dr.

Egy érdemekben gazdag, cselekedetekben al-dásos élet fejeződött be dr. Boleman Istvánnak a hó 25-én bekövetkezett elhalálozásával. Deszéri dr. Boleman István szül. 1843. évben Léván Középiskolai tanulmányait Léván, Selmecebány és Teschenben (Szilvágyban) végezte kitűnő eredményen. Ezután a bécsi egyetemen az akkor világhírű orvosi szakosztályt hallgatta végig és ott nyerte el orvosi diplomáját is. Néhány évig mint assistens gyakorlatot szerzett és aztán elfogadta a neki felajánlott viñnyei bányakincstári orvosi állást, amelyen csak ideiglenesnek tekintett. Amde midőn megismerkedett a viñnyei fűrdő étlettel és nagy tehetséggel, orvosi szerelmével felismerte Viñnyei fűrdő vizének becsét és jövőjét, ott hagyta rövid idő múlva a kincstári orvosi állást és kizárólag Viñnyei orvórává lett. Ekkor kezdődött azután meg, azon ügyben, fáradhatatlan tevékenység, melynek Viñnyei fűrdő jelenlegi fellendülését köszönheti. Boleman István aránylag rövid idő múlva valóságos szaktekintély emelkedett a balneologia terén. Tömegek érdekezésén, előadásain felül több önálló munka jelent meg tollából, melyek német, sőt egy némelyike francia nyelvre is le lett fordítva. Ezen felül a vármegyei és városi monografiáiban megírta Viñnyei fűrdő történetét is. Koppant tevékenységét fejtett ki, amiről Viñnyei fűrdő tulajdonosától soha egy fillérvit fizetett vagy jutalmat nem kapott és mégis oly kiszámíthatatlan becses szolgáltatásokat teljesített.

— Boleman tevékeny részt vett a közéletben is, hol szava mindkoron sulyaló birt. A kitűnő férfi logmagasabb helyről a kir. tanácsossággal is ki lett tüntetve. Az elhunyt európai műveltséggel birt. Folyékonyan bírta a német és francia nyelveit is, sőt angolul is tudott. — Elhalálozásával nagy veszteség érte nemcsak Selmec városát, hanem a közéletet a tudományos világot is. Családja és kiterjedt előkelő rokonság gyászolja a jó család-átyát és rokonság tisztelőinek igen nagy száma igaz részvétellel értesül a derek férfi haláláról. Temetése a hó 27-én délután volt, amikor impozánsan nyilvánult meg a részvét a köztisztelőben álló férfi halála fölött. A gyászoló család a következő szomorú jelentést adta ki:

rozással, hogy esetleg erőszakoskodni is fog. Belátott abba a szobába, melyből a heliotrop állt terjengett.

Ki volt kelve önmagából, lángoló tűz lobogott szarazra égett szemeiben, mikor bedől a szobába. Emmának, annak a komolylyá lett vig asszonykának szobájába, a kivel ma kísérlete szeszkeletni sorsát örökre.

Valóságos elbődült, mint egy sziven talált vad.

Egy pillanatra megfordult, hogy elmegy. De már nem volt ur föltette a józan ész.

Ódagrott a tiolette asztalokhoz, fölkapta az illatszeres üvegeit s ki csapta az ablakon. Az üveg azonban megakadt, szétpattant az ablakfában, s az intenzív heliotrop szétlococsant a szobában.

Wiskindiewitz két kézzel kapott a halántékához és úgy támolygott ki a lépcsőkhöz, ahol elzuhant.

IV.

A fűrdő segédorvosa másnap elkísére Kazimir barátunkat egy olyan gyógyítóintézetbe, ahol kényszer zubbonyt adtak rája.

„Boleman Vilmos, Boleman Géza, dr. Boleman Béla mint gyermek. Boleman Gezáé szül. Tóth Iona mint menyee, Boleman Márta mint unokája, Boleman Lajos, özv. Fábriusz Agostina szül. Boleman Márta (anyja) Gusztáv, szül. Boleman Ila mint testvérei, egy a nagyok, valamint az összes rokonság nevelésén is felelősséget magáira vállaltak. Adatok, melyek drága jó atyjuk, jellemei, nagyai és rekon deszéri dr. Boleman István kir. tanácsos, viñnyei fűrdőorvos, Barsvármegye. Selmec-és Bálványi városok 30. 16. 16. roza sz. folyó hó 26-án dél fél 12 órakor elhunyt 62-ik évében. Hossz szenvedés után 4. órára elhunyt. Halála után 27-én délután 3 órakor fogtak a gyászszobában (Röszke-utca 76. sz.) az ág. éveng. valás szerint megadható és a kopozó mellett temetőben örök nyugalomra helyeztetni Áldás emlékére!”

— **A Boleman család gyászja.** Keltős szomorú nagy csapás érte egyszerre a Boleman családot. Szerdán délelőtt a család feje dr. Boleman István kir. tanácsos, s másnap reggel Budapesten öngyilkossá lett az elhunyt nagytehességű, jeles képzettségű orvos fia, Boleman Béla. A tragikus esetről a »P. N.« következők írja:

»A Tauffer-féle szülészeti klinikán ma reggel morimortot ivott deszéri dr. Boleman Béla tanárság és anélkül, hogy eszméletre tért volna este felé, tanárúrának karjában meghalt. A fiatal, alig huszoneg éves tanárság, előkelő szépségű patricius családból származott s fia volt a híres balneológusnak dr. Boleman Istvánnak, a ki Selmec-és Bálványi város tb. tisztifőorvosa volt s csak tegnap délután halt meg. A most öngyilkossá lett fia, már huszoneg éves korában kiváló sikerrel orvosi minősítést szerzett s azonnal kinevezett Generich tanár mellé asszisztensnek. Itt működött három évig, mely után Tauffer tanár mellé került a II. számú szülészeti klinikára. Mindenki szerette s így tanárúrsai, mint főlebbvalói a legnagyobb elismeréssel voltak kiváló tudása iránt. Szerényen, teljesen visszavonultan élt, sohasem kereste a jövedéi férfirtársaságokat és ezért barátai sokszor szemrehányásokkal illették. Egy ilyen alkalommal Frigyes József tanárúrsának ki legjobbj barátja volt, megvallotta, hogy rendkívül unja az életet s ha nem tekintene egyre-másra, már régen öngyilkossá lett volna. Ez a vágyakozás annyira megrögződött benne, hogy minden beleszélés hiábavalónak bizonyult. Ma reggel be ment a kórtérembe s meglátogatta betegeit, majd a laboratóriumba indult, a hol morimortot ivott. Tanárúrsai amint észrevették a mérgezést, azonnal ellenszereket adtak neki, de mit sem használt, mert este 7 óra után meghalt. Levelet hagyott hátra legjobb barátjának Frigyes József tanárságának, a melyben eszmélom minden tárgyáról, a mi kezelése alatt volt, a végén pedig a következő szavakkal bucsuzott el az élettől: ... Meghalok. Az élet szomorú nem nyujtott eddig semmi jóit, s a jövőt sem találom vigasztalónak. A kötelességtudás feledtette velem, hogy az életnek örömei is vannak, amelyeket én — hiszen te legjobban tudod — nem kerestem soha. Apám tegnap meghalt. Nyugodtan halok most már én is; nincs keresni valóm a földön. Legelőbb nem fáj a halálom nekem. Ti pedig, akik annyira szerettek engem, fogadjátok a sir szeléről meig barátai kézszerültséget. — A szerencsétlen fiatal tudós tragédiája mélyen megrendítette egy barátait, mint főlebbvalóit, akik mindnyájan nagyon szerették őt.

Városunkban is érthető megdöbbenést keltett a valóban szomorú hír s általános a mély, igaz részvét az annyira sújtott Boleman család iránt. A szerencsétlen véget ért fiatal orvost Budapesten tegnap kísérték nagy gyászpompával a keleti pályaudvarra, temetése ma délután 2 órakor lesz Selmecebányán a vasúti állomáson.

— **A gimnázium ügye.** A r. kath. nagy-gimnázium kiegészítésének ügye eddig a lehető legjobb után van. A mult héten több napot töltött itt a miniszter kiküldöttje Spitzkó Lajos Budapesti-vidéki tankerületi főigazgató, aki tájékozta magát e kérdésben s azzal a meggyőződéssel távozott, hogy a nagy gimnáziumunk főgymnáziummá való kiegészítése feltétlenül szükséges. Jelentését a kormánynál ez irányban fogja megtenni s így ha a mostani kormány megmarad, rövid idő alatt teljesülhese meg a város közönségének egy igen régi óhajtása. Am ha más kormány jön, kezelhetjük megint újból a kérdésmest, eteik megint pár esztendő a míg a mostanéhoz hasonló stá diumbá hozhatjuk az ügyet, akkor meg fog bukni az a kormány is, s ilyen formán azt monhatjuk, hogy befelezzet ennek az iskolának.

— **Egy nyomdász kitüntetése.** A kereskedelemügyi miniszter a mult évben jutalmakat

tűzött ki oly iparos segédnek részére, akik hosszú, hű becsületes munkával tündek ki. Mint örömmel értesülünk a kereskedelemügyi miniszter egyik jutalmánál, hosszú és becsületes munkálkodásának elismerésül Langenthal Ferencnek a Joerges Ágost özv. és fia nyomdavezetőjének juttatta s a jutalmon kívül külön elismerő oklevellel is adott neki. Langenthal Ferenc huszonhárom éve tölti be állását a Joerges cégnél ritka szorgalommal, páratlan hűséggel és becsületességgel, s nemcsak munkatársai s nemcsak munkaadói becsületét virta ki, de nagyobb körben is elismeréssel vannak iránta. Annál szívesebben veszük azt, hogy ily kifizetés érte őt most a miniszter részéről. Megjegyezzük különben, hogy a Joerges cégnél alkalmazott munkások mind huzamos időt töltének a cégnél, a nyomdavezetőn kívül vannak még, akik hosszú, tisztelettel, tisztelettel egyezumban alkalmazásban. — Mindenesetre jele ez annak a jó viszonyoknak, amely a munkaadó és munkás közt fennáll, s a melyet nehezen fog megintatni az egyre terjedő szociális eszme, mert annak alapja, egyrésztől a becsületes munka megbecsülése, másrésztől a tisztességes, becsületes munkálkodás.

— **Lyciumi hangverseny.** Jövő hét szerdáján lesz a lyciumi diákoknak hangversenye. A mulatságra, mint értesülünk, a vidékről is igen sokan készülnek s jó lesz azért előre gondoskodni jegyekről. Jegyek előre válthatók Joerges Ágost könyvkereskedésben és Márkus M. cukros boltjában. Belépő díjak: karzati számozott hely 2 K, földszinti ülőhely 1 K 60 f. ifjúsági személyre 1 K, diákrej 50 f. Csaldíjegy három személyre 4, öt személyre 6 Korona. A mulatság pontban este 8 órakor kezdődik.

— **Az ipartársulat bálja.** A selmec-bálványi ipartársulat folyó évi február hó 4-én a Városi Vigadó termében temetkezési pénztára javára táncigalmat rendez. Belépő díj: Csaldíjegy 2 K 40 f. személyre 1 K 20 f. egyleti tagok számára 80 f. Fellírlizetett készönettel fogad és hirlapilag nyugtáz a rendezőség. A táncokor két zenekar kíséri és pedig a nemzeti zenekar és a bányászzenekar. A hölgyválasztól cotillon osztás lesz. Kezdeté 7 órakor.

— **Táncmulatság.** A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egylet selmec-és bálványi bálja folyó évi március hó 4-én a Városi Vigadó összes termében külön alapja javára táncmulatságot rendez. Kezdeté 7 órakor. Jegyek előre válthatók a főkegyelet helyiségében (Gyurkovits urnó vendéglője).

— **Halálozások.** A mult héten Pozsonyban elhalt Czečka Kálmán m. kir. adóhivatali tiszt. Czečka Sándornak városunk karnagyának fia. Temetése a hó 26-án volt Pozsonyban. — A mult héten halt el özv. Futh Mihályné, szül. Petrovics Emma. Igénytelen, szegény asszony volt életében, elhagyottan, mondhattai éhen is pusztult el. Pedig az öreg nő valaha jobb napokat látott, szülői jómódú emberek voltak, atyja az öreg Petrovics József, amit az öreg asszony is büszkén emlegetett, közeli rokonságban állott. Petőfi Sándorral, kinek atyja tudvalegőleg szintén Petrovics volt.

— **Zene a jégpályán.** Ma délután öt négy órától kezdődőleg zene a jégen. Belépő díj husz fillér.

— **Rosz a világitás.** Általános a panasz az egész városban s különösen az üzletemberek panaszolják, hogy a gázvilágitás egy idő óta kritikán alul rosz. Szakértők azt mondják, hogy a világitás roszságot az okozza, hogy takarékoskodnak a gázzal s igen kis nyomása van. Tekintettel arra, hogy városunkban horribilis magas a világitógáz ára, egy köbméter 32 fillér, míg másutt, így Budapestben csak 18 fillér, megkívánhatja a fogyasztó közönség, hogy drága pénzért legalább tisztességes világitást kapjon.

— **Rendőri hírek.** Belőrés. Hodrusbányán pénteken éjjel betörték az ottani fogyasztási szövetkezet boltjába s onnan sok fűszert, szalonmát és italméltól loptak el. A tettesek nyomozása folyik. — **Lopás.** A hideg tél megszaporította a kéregetők számát, akik azonban nemcsak kéregetni, hanem ha alkalom adatik, lopogatni is járnak a házakba. A mult héten több házban történt kisebb lopás, kabátokat, felöltőket, sár cipőket emeltek el bizonyára a kéregetők.

— Talált tárgya. E hó 22-én egy pár korcsolya találatot; tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— A tüdőbetegség eleni hölgyilga a városunkban alakult József főherceg szanatoriumi hölgybizottság lelkesen fáradozik a siker érdekében. Hogy a hölgyek akcióját mily jelentékenynek ítéli meg a közvélemény minden organuma kitűnik abból, hogy a Vasárnapi Újság legutóbbi számát javarészen az ügynek szentelt képmű bemutatja a vidéki szanatoriumi hölgybizottságok elnökeinek arcképét. Bátrán elmondható, hogy a jószágos urnók a tüdőbetegség eleni hölgyilga legelső zászlóvivői. A szanatoriumi akció nagyszámú részére a jótékonycélu sorsjáték, melynek szép nyereményeit külön látrlatban az egyesület hivatalos helyiségében mutaták be. A ki az egyesületnek egy koronás sorsjegyet megveszi, a mellett hogy egy elsőrendű népméjenti akció javára teszi le a filléréit, magának igen kedvező céljú nyereményt biztosít.

— **Új adókvető bizottsági tagok.** Szitnyai József kir. tanácsos, polgármester az 1905—1907. évekre megalkotott adókvető bizottságba rendes tagokul Lestyánszky József és Füzély Károly törvényhatósági bizottsági tagokat, póttagokul Czajhán Jánost, az iparos hitelszövetkezet elnökét és Sámegh Jánost kereskedőt nevezte ki.

— **A nagyapó zenélő órája.** Most jelent meg a karácsonyi piacon Major J. Gyulának kilenc gyermek zongora — darabja. A nagyapó zenélő órája cím alatt. Minden egyes darab jellegzetes kis genre — kép mely a gyermekek kedélyvilágának teljesen megfelel és mely technikailag nem haladja túl képességekét. Dallamos, hálás darabok, melyek előadásokra kiválóan alkalmasak. Az egész ciklus 6 koronáért, az egyes számok 1 koronáért kaphatók az összes könyv- és zeneműkereskedésekben és Budapesti dohánytözsdeknél.

— **Ezrek hálája jutott a csusz és köszvényes betegek közül Zoltán Béla gyógyszerészhez azon kiváló eredményekért, melyekért a híres Zoltán-féle kenőcs használatával értek el. E hírneves kenőcs még oly csusz és köszvényes betegek súlyos baját is meggyógyította, kik már évtizedek óta nem voltak képesek gyógyulni találni. Tudja meg hát mindenki, hogy ha családjában valaki csusz vagy köszvényben szenved, akkor meg kell hoztatni a Zoltán-féle kenőcs üvegjét 2 koronáért a Zoltán-féle gyógyszerüzerről Budapest, V., Szahadságtér.**

Kilnesok Néke okoskodásai. Hát sak megint nem vagyok kedves polgártárs, hanem még hozzá színelenés, — hát sak muszáj nekemnek megint halgatni. — De sak még zegyet akarok povedálni, hogy miként járjam magamat a mi híres kilnesokban, az Bankán, a hol nagy légedben zozt a huszini funclenclé betegséget kaptam. — Hát sak voltam mult hetem Bankán zenim rokonomal, a Weiszpír Peponál. Mondhatom gyönyörű: de nem Weiszpír Pepo, hanem ez a Banka. Még bubos banka és pupos banka is elbandozik bennye. De sak valami jó zis van ott, hogy automboli, si aki esert kepe masina fáronyji zoda sola sem fogja magát, Zigy hát szépséges ringon, piárcól zés utótkban legelhetnek tovább tehének, zóbrók, birkák, libák, lovat és más házi állatoknak, sak poloskak nem. De ziskóts gyermekek zis, kik nagyon sokat tanulják és zokosak. — Hát így sak a Weiszpír Pepo hűlásokja, a Palko zép akkor futotta ziskóliól haza nikor tatyikjával rola beszélünk. Nagy zórummel kiabálta: „Tatyk myj, zén is vagram főiskolás!” — „Csó sz ti?” kerdí a tatyk. Povedálja büszkén hűlások: „főiskolás!” „Te vagy stepeni zajac, de nem főiskolás, — Mondja Weiszpír Pepo. — „Bizon hát sak vagram, lebo főiskolás is van rektor és miénk ziskólián is van rektor. No sak két rektor kollega zegymással, hát sak zakkor mi is vagram főiskolásokkal kollegák.” — Zegymásra néztünk, de huncut Palko hitro ki is szókótt zóhaból. — Zén is sak elhaltattam, lebo filom, ha sokat povedólok esudni főiskoláról zés rektorról, még megörtörtényheti magát, hogy boszuságbul zerdőszetet zelvizsk Selmeról — **Bankára.**

Hát sak megint, mint a hogy én is akartam a Heinec Hugo lét zegyahangulag zablégatunk. Zilyen zókais! Volba zután a kedves polgártársak sokat itak. Nem esoda, ha kérdézet tölem zászólóv: „kmotor, nem tudod hová zis zengemet ez a zászó?” — Egy vékony kis suszterko meg zözszeveszt egyik pán kraefillarral és veszekedés közben a suszter nagy haraggal zaszat povedálta pán kraefillárnak: „maga szamar!” Kraefillar meg nagy büszkén válaszolta: „ne szérségesse a kormányt!” — Hát sak a pán zarendas sok bolondió zitalt adott el. No de kitűndja mikor lesz megint volba. . . . Igen mostan zolvassom, hogy Tiszta Szyevo motyitkája nem sült el jól. Talán lesz nekem sokára megint válaszítás. . . . zaddig is nekem halgatnyi muszáj, hát zaddig is: „Pobvalen!”

NYILT-TÉR.*

* E rovat alatt közlétekrét nem felelős a szerk

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik szeretett nővérem Wozátka Antalné szül. Klein Mária végtszességén szivesek voltak részt venni s fájdalmunkat ezáltal enyhíteni, az egész rokonság nevében hálás köszönetet nyilvánítom. Kis Frigyes.

SELMEC- ÉS BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS HIVATALOS KÖZLEMÉNYEI.

Az anyakönyvi hivatalok bejegyzéséi.

1905. évi január 22-től január hó 28-ig.

Kihirdetés.

Bevelagva János, Steiner Katalin Selmecbánya Pukats Antal, Pumpava Mária Bélabánya.

Házasság.

Pfischer Ferenec, Szantkay Magdolna Selmecbánya. Veisz Mihály, Maranjak Julia .. Turóczy János, Sebján Mária .. Pollák Sándor, Szél Alice ..

Születés.

Márts Arnold, Dvorszki Jozsefné, leány Selmecbánya. Schwarcz Ferenec, Lesnek Emlia, fu .. Pramka Jozsef, Scholt Terez, fu .. Gindl János, Prepelik Mária, leány .. Kapusztik György, Szpisák Veron, fu .. Veisz Ferenec, Proszet Mária, leány .. Maszny Pál, Moracseki Anna, leány .. Antosik György, Kussik Zsuzsi, leány Bélabánya. Kubinszky György, Liska Zsuzsi, fu .. Kreiter Mihály, Babjak Matlia, leány Hódruzbánya. Márz József, Eiber Katalin, leány ..

Halálozás.

Schwartz János 50 éves, tüdőgümökör. Maelzula Róza 7 éves, tüdőgümökör. Baranika Julia 11 hónapos, bűltberkelözis. Vágner Károly 2 hónapos, rángó görökös. Veresik Károly 2 éves, tüdőgümökör. Dezeri Boleman István 61 éves, szívból hártyalob. Voszátka Antalné 34 éves, tüdőgümökör. Zahradnik Samu 57 éves, szervi szajvaj Klekán István 64 éves, tüdőgümökör. Buchta Ferenec 88 éves, aggkór. úrv. Nyitrai Jozsefné 67 éves, végegyengülés. úrv. Benedikt Istvánné 68 éves, végegyengülés. Bérés János 64 éves, végegyengülés.

485. szám. 1905.

Hirdetmény.

Ezen város törvényhatósági bizottsága folyó évi január hó 10-én tartott közgyűlésének 21. sz. határozatával elrendelvény, hogy a választott bizottsági tagok sorában a 6 év leteltével a választók felének (14) kilépése és 2 időközki megszüntetés folytán megürült 16 hely általános választás utján betöltessék, tisztelettel értesítem a választó közönséget:

1. hogy a választás napjúl a **folyó évi február hó 20-ika**s a helyszínelű a városház terme tüzélet ki,
2. hogy a választás vezetésére elnökül Farbak István, helyettesül pedig Wankovits Lajos bizottsági tag küldetett ki.
3. a választás a kitűzött határrapon reggeli 9 órakor kezdődik és esti 4 óráig tart.

Figyelmeztetem a választó közönséget: a) hogy a választás a szavazók által személyesen beadott szavazatlalok által történik, melyekre csak annyi név irandó, a mennyi bizottsági tag választandó, mivel ha a szavazatlal több nevet tartalmaz, az alulírott nevek számba nem vétetnek; b) választó a törvényhatóság mindazon lakosa ki az országgyűlési képviselő választásra jogosultak 1905. évre érvényes állandó névjegyzékébe felvételet, mely utóbbi a beíráásra terjedőleg a városi jegyzőségben, a kilütközés a Bélabányára terjedőleg az illető bizosoknál közzétételétvén, mindenki által megtekinthető, továbbá

c) hogy bizottsági tag általában nem lehet: 1. aki nem magyar állampolgár; 2. aki 24 évet még be nem töltötte, vagy a kinek kiskorúsága, meghosszabbított; 3. aki gondnokasg alatt áll; 4. aki irni s olvasni nem tud; 5. aki a törvényhatóság területén legalább 2 év óta nem bír állandó lakással, vagy ugyanannyi idő óta ott nem lakik és adót nem fizet; 6. aki nem bír azon szellemi vagy anyagi kellékekkel, melyek a képviselő választási állandó névjegyzékébe való felvételre jo-

gosítanak, 7. aki csőd alatt áll, végül 8. aki az 1886. t.-c. 23. §-ának h) pontjában megjelölt büntvádi eljárás esetei alá esik.

Figyelmeire ajánlom a választó közönségnek, hogy 6 évre terjedt megbízatásuk, folyó évi ápril hó 4-ikén a követező bizottsági tagoknak jár le:

Selmecbányán

1. Bencze Gergely
2. Farbak István
3. Fekete Dezso
4. Händel Vilmos
5. Heigel Albert
6. Hain Ferenec
7. Halvány József
8. Kachelmann Farkas
9. Király Ernő
10. Oszvaldt Gusztáv
11. Paulovich József
12. Pelachy Ferenec
13. Sobó Jenő.

Bélabányán: Floch István.

Ezen 14 kilépő tag helye 6 évre, tehát 1911 hó 4-ig terjedő megbízatással lesz betöltendő.

Ezekben kivül Pauer János elhalálózása és Herrmann Miksa lemondása folytán két bizottsági taghely lesz betöltendő a megnevezetteknek megbízatása tartamára, tehát 1908. évi ápril hó 4-ig tartó megbízatással.

A beadandó szavazatlalokpon tehát elkülönítetten és külön megjelölendő, hogy mely 14 bizottsági tagot öhajítja a választó megválasztatni 6 évi időtartamra és mely két bizottsági tagot csak 3 évi időtartamra, hogy így a szavazatok érvényesítmása a választók való akaratát juttassa érvényre.

Mintihogy az 1886: XXI. t.-c. 37. §-a értelmében: „ha a szavazatlal több nevet tartalmaz mint a hán bizottsági tagot a kerület választani jogosítva van, az utól írott nevek számba nem vétetnek” — kerülje minden szavazó egyszerűen s megkülönböztetés nélkül csupán 16 megválasztandóknak nevet feljegyezni, mert ebből világos akarata nem tünvén ki — megtörténhetik, hogy az utólírott két név nem fog számba vétetni és annak magyarázatni, hogy Pauer János és Herrmann Miksa helyére megválasztatni senkit sem kíván.

Annak felemllítésével, hogy a kilépőt tagok újból választások — tájékozásul közlöm, hogy a többi igazolt tagok, kik ezentul megmaradnak a követezők:

Ács József, Altman Imre, Arthold Géza, Bárdossy Antal, Baumerth Dániel, Boleman Ede, Broszmann Jenő, Csányi Ottó, Cziczka Sándor, Erdély Gyula, Faller Károly, Fekete Lajos, Füzély Károly, Dr. Fodor László, Gázso Mihály, Geiger Miksa, Greguss Antal, Gretzacher Gyula, Gyuricza János, Heinec Hugó, Hell Jakab, Herrmann Eml, Hidvéghy Árpád, Hornyacek István, Horváth Kálmán, Jeszovits Károly, Joerges Ágost, Dr. Kapp Jakab, Lestyánszky József, Lihá Antal, Mendel Frigyes, Mialovics Elek, Muszka József, Panek Odón, Podhragyov Pál, Richter Ede, Dr. Schwartz Ottó, Singer Miksa, Dr. Stuller Gyula, Svehla Gyula Dr. Szél László, Székely Vilmos, Szitnyai József, Sztancsac Miklós, Sztankay Ferenec, Sztrésko János, Dr. Tóth Imre, Veinics György, Vitális István, Vojtás Mátyás, Vörös Ferenec, Wankovits Lajos, Weisz Jakab, Zólyom Imre.

Selmecbányán, 1905. évi január hó 17-én.

Szitnyai József, s. k. kir. tan. polgármester

HIRDETÉSEK.

A VÁCI ORSZ. SIKETNÉMA KIÁLLITÁSON ELSŐ DÍJAL KITÜNTETVE. VÁC, 1902.

A mélyen tisztelt olvasó közönségnek becses tudomására kívánom hozni, hogy visit-, kabinet vagy bármily nagyságu mintakép után a legjobb élethű nagyírat esetleg krétarajzban megelédesre eszközölöm. Különösen pedig csoportképekből csak mellképeket tetszés szerint is nagyíthatok.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve maradtam

hazafias tisztelettel **Chrien Gyula,** Vasut-t. 270. szám.

